

Dyrevenner se efter hende ved Helliggejstkirken. Der sidder hver Aften mange Tusind Graaspurve i stærkt Lys i Træerne foran Kirken, men i Træerne paa de andre Sider, hvor der ikke er lyst, sidder der ikke en eneste, og det er vel let at se, at det er ikke for at plage sig selv, at de har valgt deres Soveplads paa den lyse Side, men fordi de befinder sig vel der. De skulde se Direktøren i Zoologisk Have, naar han om Morgenen gaar omkring med sin Kurv med Jordnødder og Godter til Dyrene. Der er ikke eet Dyr i Haven, som ikke kender ham og rejser sig paa Bagbenene, naar de hører hans Stemme. Dette at behandle Dyrene med Venlighed er opfundet af en Mand, som paa sin Vis var et af de genialeste Mennesker, jeg har truffet, nemlig den nylig afdøde Carl Hagenbeck i Stellingen ved Hamborg. Han indførte nye Maader for Dressur, og den Metode, han fulgte, var altid at tale til Dyrene. En Mand, som ikke kan tale til et Dyr, siger han, kan ikke bruges. 'Jeg kan ikke bruge ham til Dyrepasser, jeg kan ikke bruge ham til Staldkarl. Han maa tale til Dyrene, ved Stemmen vinder han deres Fortrolighed. Han brugte kun Straf i meget ringe Omfang, men selvfølgelig kan det ikke undgaas en Gang imellem, at et vildt Dyr, naar man skal have med det at gøre, maa vises tilbage, for at Dyret kan se, hvem der er den stærkeste, eller ikke opdage, at Dyret selv er det stærkeste. Han var genial, og han bragte Dyreopdragelsen og Dyrehold af vilde Dyr ind i saa human en Gænge, at hvis man blot behandlede vore Medmennesker saa godt, som han og hans Folk behandlede de vilde Dyr, vilde meget være naaet.

Der er her udtalt en dyb Mistillid mod Søndagsjægerne, jeg ved ikke, hvorfor det er værre at skyde om Søndagen end om Hverdagen, hvorfor man bliver mere Barbar, naar man skyder om Søndagen end om Hverdagen. At forbyde Søndagsjagten vil sige at nobilisere Jagten, gøre Jagten afhængig af, om man har andre Dage til sin Raadighed, som man vil benytte til Jagt; men med Dyrenes Behandling har det i og for sig intet at gøre. Den Mand, som vil behandle Vildtet godt, behandler det godt om Søndagen lige saavel som om Mandagen, og den Mand, som er en Bandit, vil være en Bandit om Hverdagen lige saavel som om Søndagen.

Man maa ikke udøve Jagt, naar man er straffet for grov Mishandling af Dyr. De vil meget sjældent finde en Jæger, der

har gjort sig skyldig i Mishandling af Dyr, langt mindre er straffet derfor.

En Mand med Kendskab til Jagtforhold vil neppe falde paa at give sit Samtykke til en Sætning som den, at et saaret Vildt, der falder paa en anden Mands Jagtgrund, skal den Mand, der har saaret det paa egen Jagtgrund, hurtigst muligt dræbe. Tænk Dem Konsekvensen! Nu har vi det saadan, at Jagtretten er forbundet med Ejendomsret eller i hvert Fald Besiddelse, men hvis jeg skyder en Agerhøne paa mit eget, og den flyver ind paa min Nabos Grund, skulde Loven give mig udtrykkelig Ret til at gaa ind og dræbe den. En anskudt Agerhøne er ikke saadan uden videre at dræbe, den kan skjule sig og løbe, og Konsekvensen af dette Forslag er med to Ord den, at den Mand, der køber en Skæppe Land ved Odense med Jagtret, vil kunne benytte hele Strækningen fra Odense til Middelfart til sin Jagtudflugt, idet han stadig er paa Jagt efter en Agerhøne, han har anskudt ved Odense, og som det er hans Pligt at dræbe, men som han ikke kan faa fat i, det Bæst. Og hvis Manden, der ejer Jorden, hvorpaa han under sin Søgen netop befinder sig, kommer og siger: „Du har jo 13 Agerhøns i din Taske“, svarer han: „Ja, men dem har jeg skudt paa mit eget, den, jeg anskød, blev ved at løbe, og derfor maa jeg følge.“ Det lader sig simpelt hen ikke gøre, skønt det var rart, om det kunde.

I § 15 har vi en Paragraf om, at Fangst af Sang- og Smaafugle er forbudt. Jeg vil der gøre opmærksom paa, at vor Jagtlov har Bestemmelser, i hvilke den for Smaafugle undtager Spurvene, og vi maa aldrig nogen Sinde give en Lov, hvorved vi gaar hen og gør Spurvene til nogle hellige Væsener, for det er saamænd galt nok med mange af de Fredningsregler, vi har nu. Det er f. Eks. galt nok, at Maagen er blandt de i høj Grad fredede Fugle. Det er maaske ikke alle, der vil give mig Ret deri, og jeg vil ikke udtale noget bestemt om Maagerne, men hvis vi faar Jagtloven til Revision i Folketinget, og jeg til den Tid sidder i Tinget, vil jeg tillade mig at sætte et Spørgsmaalstegn ved Maagerne. Der er blevet klaget over Oldenborrer og Larver rundt om i de forskellige Egne af Sjælland, og vi vedtog en Lov om at indsamle Oldenborrelarver, og saa opdagedes det, at Maagerne tog Oldenborrelarverne, hvad de ogsaa gør. Nu er der ikke ret mange Oldenborrelarver, men der er mange Maager. Det gaar saa vidt, at i Sydsjæl-